مثال مؤمنی که قرآن می‌خواند همانند ترنج است که بویش خوش است و طعمش نیز خوش؛ و مثال مؤمنی که قرآن نمی‌خواند همانند خرماست که بویی ندارد و طعمش شیرین است؛ و مثال منافقی که قرآن می‌خواند مانند ریحان است که بویش خوش است و طعمش تلخ؛ و مثال منافقی که قرآن نمی‌خواند همانند حنظله است، بویی ندارد و طعمش تلخ است

از ابوموسی اشعری ـ رضی الله عنه ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرُجَّةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ، لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرَّيْحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ»: «مثال مؤمنی که قرآن می‌خواند همانند ترنج است که بویش خوش است و طعمش نیز خوش؛ و مثال مؤمنی که قرآن نمی‌خواند همانند خرماست که بویی ندارد و طعمش شیرین است؛ و مثال منافقی که قرآن می‌خواند مانند ریحان است که بویش خوش است و طعمش تلخ؛ و مثال منافقی که قرآن نمی‌خواند همانند حنظله است، بویی ندارد و طعمش تلخ است».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ به بیان انواع مردم در قرائت قرآن و بهره‌مندی از آن پرداخته است: نوع اول: مؤمنی است که قرآن می‌خواند و از آن بهره می‌برد؛ او مانند ترنج است که طعم و بویش خوب و رنگ زیبایی دارد و منافع آن بسیار است؛ او به آنچه می‌خواند عمل می‌کند و به مردم سود می‌رساند. دوم: مؤمنی که قرآن نمی‌خواند، او مانند خرماست که طعمش شیرین است و بویی ندارد، دل او ایمان را در خود دارد چنانکه خرما طعمش و درونش شیرین است اما بویی ندارد که مردم ببویند؛ زیرا قرائتی از او شنیده نمی‌شود که مردم با شنیدنش آرام گیرند. سوم: منافقی که قرآن می‌خواند؛ او مانند ریحان است که بوی خوشی دارد اما طعمش تلخ است، زیرا دلش را با ایمان آباد نکرده و به قرآن عمل نمی‌کند اما در برابر مردم چنان نشان می‌دهد که انگار مؤمن است؛ از این جهت بوی خوشش به قرائت او و طعم تلخش به کفرش شبیه است. چهارم: منافقی که قرآن نمی‌خواند مانند حَنظَله است؛ بویی ندارد و طعمش نیز تلخ است؛ بی‌بویی‌اش شبیه قرآن نخواندنش و طعم تلخش به تلخی کفرش شبیه است. درونش از ایمان خالی است و سودی در ظاهرش نیست، بلکه زیانبار است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6258